

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 41 van het Wetboek van Strafvordering.

Bij de overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer bleek het enige leden te zijn opgevallen, dat er een zo grote tijdsruimte verstreken was tussen de indiening van dit wetsontwerp en de openbare beraadslaging daaromtrent in de Tweede Kamer.

Voorts herinnerden deze leden eraan, dat 's Ministers ambtsvoorganger in de Memorie van Toelichting op dit wetsontwerp had verklaard:

„Intussen is de bedoeling van de wetgever in de wet van 20 mei 1955 slechts onvolkomen tot uitdrukking gebracht. De nieuwe tekst spreekt van ambtshalve toevoeging aan iedere verdachte, die in voorlopige hechtenis gesteld *wordt*. De voorzitter van het gerechtshof komt, met de woorden van de tekst in de hand, nooit tot toevoeging, omdat de verdachte, die in hoger beroep terecht moet staan, niet in voorlopige hechtenis gesteld *wordt*, maar zich sedert de vorige instantie in voorlopige hechtenis *bevindt*. Aldus heeft de Hoge Raad in een nog niet gepubliceerd arrest van 28 februari 1956¹⁾ uitgemaakt, dat de president van het gerechtshof niet tot toevoeging verplicht is”.

De hier aan het woord zijnde leden zouden gaarne vernemen, of na het wijzen van vorenbedoeld arrest de toepassing van de wet van 20 mei 1955, voor zover daarin artikel 40 van het Wetboek van Strafvordering was gewijzigd, nog moeilijkheden had opgeleverd.

Wijders vestigden deze leden er de aandacht op, dat in het oorspronkelijke ontwerp van wet alleen een wijziging was beoogd van artikel 40 van het Wetboek van Strafvordering. Nadien is — o.m. naar aanleiding van de in het Voorlopig Verslag der Tweede Kamer nopens dit wetsontwerp geuite kritiek — bij Nota van Wijziging voorgesteld ook artikel 41 van hetzelfde wetboek te veranderen. Daardoor is thans, zo merken deze leden op, de in de Koninklijke Boodschap, waarbij dit wetsontwerp aan de Tweede Kamer werd aangeboden, gezegde woordkeus op zeer opvallende wijze niet meer in overeenstemming met het intitulé en met de considerans van het wetsontwerp, zoals dit ter beoordeling van de Eerste Kamer voorligt. Deze leden achtten deze nadere wijziging zo ingrijpend, dat zij meenden, dat hierover de Raad van State had moeten worden gehoord. Gaarne zouden zij vernemen, of dit inderdaad was geschied. Naar hun oordeel zou het juist geweest zijn, indien de bewindsman, na de in de Tweede Kamer gebleken kritiek, de indiening van een geheel nieuw wetsontwerp zou hebben bevorderd.

Vervolgens wilden de het woord voerende leden — mede nu te verwachten valt, dat in meerdere mate dan tot dusverre het geval was ambtshalve toevoeging van advocaten zal gaan plaatsvinden — van deze gelegenheid gebruik maken de aandacht van de Minister te vestigen op het adres van de Alge-

¹⁾ De Commissie van Rapporteurs vestigt er de aandacht op, dat het hierbedoelde arrest inmiddels is gepubliceerd (N.J. 1956, nr. 203).

mene Raad der Nederlandse Orde van Advocaten betreffende de toelage aan de toegevoegde advocaten in strafzaken (Advocatenblad 1958, nr. 2, blzz. 77 t/m 81). Niet alleen is de beloning vrij willekeurig geregeld, maar ook het maximum bedrag van de toelage, nl. f 50 per toevoeging, kan slechts als een zeer geringe tegemoetkoming worden beschouwd voor de gemaakte kantooronkosten. Het was deze leden opgevallen, dat wel de onvermogen delinquenten met alle zorgen worden omringd, maar dat de advocaten van vrijwel alle zorg verstoken blijven.

De houding toch van de Staat jegens de toegevoegde advocaten, zowel in strafzaken als in burgerlijke zaken, achtten deze leden afkeurenswaard en in strijd met het Bijbelwoord, dat de arbeider zijn loon waard is en dat des arbeiders loon niet mag worden verkort.

Het argument, dat de staatskas een ruimere tegemoetkoming niet toelaat, achtten deze leden niet overtuigend, met name niet, nu de bewindsman had medegewerkt aan de op zich zelf niet onredelijke salarisverhoging van de leden van de rechterlijke macht, waarbij ook de vraag, of de staatskas een zodanige verhoging toeliet, buiten beschouwing was gelaten.

Deze leden drongen er dan ook met grote nadruk bij de bewindsman op aan een wijziging te bevorderen van het Koninklijk Besluit van 3 mei 1949 (*Stb.* J 190), overeenkomstig de wensen, in voornoemd adres uitgesproken.

In verband met het vorenstaande zouden deze leden gaarne vernemen, of de bewindsman ook bereid is een verhoging van de toelage van de toegevoegde advocaten in burgerlijke zaken te bevorderen.

Vertrouwende, dat de Minister bereid is vóór de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp op het vorenstaande schriftelijk bescheid te geven, acht de Commissie van Rapporteurs die beraadslaging daarmee voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld 2 april 1958.

DE WILDE
LOUWES
VAN BRUGGEN
BEAUFORT
MAENEN.